

# Tamten tamto

Pavel Čadek

Hlad

trápí malého Somálce. Na plakát  
v obálce koukám, že prý mám mu něco dát.  
Když mu jím pomeranče,  
moh bych mu přispět na ranče  
a když mi šije kalhoty,  
moh bych mu přispět na lhoty,  
ale než se odhodlám dát dar mu  
na vesnici nebo farmu,  
neváhám si chvíli zaváhat.

Trápí mě to tím spíš,  
že to je potíže,  
kterou když nikdo nevyřeší,  
budem v pytli vši,  
ale stejně poprvý i po stý,  
vždy když protáhnu si prsty,  
že přiložím ruku k dílu,  
neplýtvám sílu.

Fuj!

Někdo odhodil na zem jelení lůj,  
moh bych ho dát do koše, i když není můj.  
Když jsou jedni prasata,  
můžou být druzí klasa ta,  
která klidně uklidí  
bordel ostatních lidí,  
ale než se odhodlám se sehnout  
pro mast na rty odhozenou,  
něco ve mně říká: "Ještě stůj!"

Proč mám dělat tamto, když tamten tamto nedělá?  
A proč nemám dělat tamto, když tamten tamto dělá?  
Já nepotřebuju ze sebe dělat anděla,  
vždyť dobrých lidí jsou tu celá kvanta.  
Tak proč musel bych být jak tamten či tamta?  
Tak proč musel bych být jak tamten či tamta?

Plast

místo skla chcem chlast do plastu stále klást,  
Smetana dnes psal by "Mou plastovou vlast".  
Vždyť na chléb i loupáček  
můžu mít vlastní sáček  
a na s sebou kafičko  
nemusím dávat si víčko.  
I když za planetu rád se modlím,  
obětovat kus pohodlí  
odkládám na zítra zas a zas.

Trápí mě to tím spíš,  
že to je potíže,  
kterou když nikdo nevyřeší,  
budem v pytli vši,  
ale stejně poprvý i po stý,  
když se skoro začnu postit,  
kdesi v hlavě ozývá se  
medový hlásek:

Proč mám dělat tamto, když tamten tamto nedělá?  
A proč nemám dělat tamto, když tamten tamto dělá?  
Já nepotřebuju ze sebe dělat anděla,  
vždyť špatných lidí jsou tu celá kvanta.  
Tak proč nemoh bych být jak tamten či tamta?  
Tak proč nemoh bych být jak tamten či tamta?

Znám  
jednoho Frantu z vesnice, to je fakt pán!  
I kdyby dav šel jinam, klidně bude sám,  
který svižně přikřepce,  
převést přes přechod slepce  
a naopak v diskontu  
nepředbíhá celou frontu,  
když otevře nová pokladna,  
Franta, to je prostě chladňák.  
Přál bych si, ať se mu vyrovnám!

Říkám si to tím spíš,  
že každou potíž,  
Franta jde řešit a neřeší,  
ty, kteří hřeší  
a stejně poprvý i po stý  
Franta protáhne si prsty  
a přiloží ruku k dílu,  
neztrácí sílu.

On nestará se o to, že ten tamto nedělá  
a nestará se o to, že tamten tamto dělá.  
A když říkal jsem mu blázne, tak z jeho úst zazněla  
jedna další skrytá varianta,  
že prý on je on, ne tamten, ani tamta  
A že i já jsem já, ne tamten, ani tamta.  
Ó ó ó jednou chtěl bych být jako Franta  
a né za takovýho ignoranta  
jako teď.